

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa S. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 lutego 2008 r.,

sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 lutego 2008 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną powoda S. S., ponieważ w treści skargi brakowało wskazania okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W zażaleniu powód wnosił o zmianę lub uchylenie zaskarżonego w całości postanowienia i przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały określone wymagania wobec treści skargi kasacyjnej. W przypadku wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i konieczności jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) chodzi o wykazanie okoliczności, które podlegają badaniu w tzw. przedsądzie, czyli o wykazanie występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeby wykładni przepisów

budzących poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie, nieważności postępowania albo oczywistej zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej jest wymaganiem odrębnym od obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Powinno ono zatem przybrać formę wyodrębnionego wywodu prawnego, w którym skarżący wskazuje okoliczności pozwalające zakwalifikować skargę do rozpoznania oraz jednocześnie uzasadnia, dlaczego odpowiadają one conajmniej jednej z ustawowego katalogu przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, uchwała połączonych Izb: Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92).

Obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej należy do tzw. wymagań konstrukcyjnych tego szczególnego środka prawnego. Zawarte w skardze kasacyjnej sformułowanie, że powód wnosi o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na „rażące naruszenie przepisów prawa materialnego oraz pryncypialną potrzebę zanegowania instrumentalnego traktowania przepisów prawa” nie może zostać uznane za wystarczające.

Wniesione przez skarżącego zażalenie nie jest zatem zasadne. Skarga kasacyjna nie spełniała wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ nie zawierała stosownej argumentacji odpowiadającej wyżej przedstawionym rygorom. Brak w skardze kasacyjnej odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest brakiem nieusuwalnym, powodującym odrzucenie skargi przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W konsekwencji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.